

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcu: **J.**, živnostník s miestom podnikania T., IČO: X., zastúpeného *JUDr. J., advokátom so sídlom v B.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ul. č. 13, 975 04 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/228/12010-73533/2007/993169-r zo dňa 25.09.2007 a č. I/228/12013-73536/2007/993169-r zo dňa 25.09.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/143/2007-55 zo dňa 25.11.2008 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/143/2007-55 zo dňa 25. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/228/12010-73533/2007/993169-r zo dňa 25.9.2007 a č. I/228/12013-73536/2007/993169-r zo dňa 25.09.2007.

Rozhodnutím č. I/228/12010-73533/2007/993169-r zo dňa 25.9.2007 žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Ružomberok č.j. 661/230/12995/07/Bys-X/129 zo dňa 09.05.2007, ktorým správca dane vyrubil daňovému subjektu J., T., DIČ: X. zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. J., daňový poradca, P. rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2003 vo výške 162 180,-- Sk .

Rozhodnutím č. I/228/12013-73536/2007/993169-r zo dňa 25.09.2007 žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Ružomberok č.j. 661/230/13018/07/Bys-X/132 zo dňa 09.05.2007, ktorým správca dane vyrubil daňovému subjektu J., T., DIČ: X. zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. J., daňový poradca, P. rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2003 vo výške 130 004,-- Sk s odôvodnením, že správca dane kontrolou za zdaňovacie obdobie jún 2003 zistil, že daňový subjekt si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH na vstupe vo výške 130 004,-- Sk za dodanie tovaru – tlačiarenské potreby a papier od dodávateľa Ing. M., O., keď bolo zistené porušenie ust. § 20 ods. 1 a § 20a ods. 1 písm. c/ v nadväznosti na ust. § 15 ods. 2 písm. a/ v tom čase platného zákona č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správca dane neakceptoval v prípade dovyrubenia DPH za zdaňovacie obdobie 2003 odpočet DPH na vstupe podľa zákona č. 289/1995 Z.z. vo vzťahu k predmetným faktúram pod č. 23400137, 23400138, 23400139, 23400148, 23400149, 23400153, 23400154 z toho dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by osoba, ktorá predmetný tovar fakturovala a je uvedená ako dodávateľ na faktúrach Ing. M. fyzicky aj tento tovar (tlačiarenské výrobky papier) žalobcovi dodala. V odôvodnení preskúmaných rozhodnutí poukazuje správny orgán na výsluch Ing. M., ktorý uviedol, že dopravu tovaru zabezpečoval si priamo žalobca. Žalobca v konaní tvrdil, že dopravu zaisťoval Š., popri inej doprave bezplatne ako odplatu za poskytnutú pôžičku a táto nebola zahrnutá do nákladov. Správny orgán poukazoval, že vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že Š. v roku 2003 nikde nepracoval, nepodnikal, nemohol teda uskutočniť uvedenú dopravu ani vo svojom mene, ani ako osoba vykonávajúca závislú činnosť v profesii vodiča motorového vozidla, keďže nebol držiteľom vodičského oprávnenia a nemal vo svojom vlastníctve a ani vo svojej držbe žiadne motorové vozidlo. Taktiež zo zdravotných dôvodov nebol schopný vykonávať prácu vodiča nákladného auta pre ťažké zdravotné problémy. Z obsahu správneho krajský súd konštatoval, že Ing. M. v konaní vypočutý (zápisnica z ústneho pojednávania zo dňa 16.11.2006 pod č. 661/320/41166/06/No) potvrdil, že sa osobne so žalobcom pozná a že mal nadviazané v roku 2003 so žalobcom obchodné kontrakty, ktoré sa týkali dodávania tlačiarenských potrieb. Taktiež potvrdil, že faktúry, ktoré boli predmetom preskúmania jednotlivých rozhodnutí vystavila jeho firma. V konaní potvrdil, že dodanie predmetného

materiálu pre žalobcu nezabezpečoval on, ale si ich zabezpečoval priamo žalobca ako odberateľ.

Z obsahu správneho spisu súd mal preukázané, že žalobca preukazoval svoje tvrdenia, že predmetný tovar, ktorý mu fakturovala firma Ing. M. M., fyzicky aj od tohto živnostníka odobral a nadobudol pre svoje podnikanie, predložením faktúr, ktoré boli obsahom správneho spisu. V správnom spise absentujú akékoľvek iné dôkazy, ktoré by neukazovali vo vzťahu k jednotlivým faktúram, že došlo k dojednaniu podstatných náležitostí kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (vzhľadom na skutočnosť, že z obsahu predmetných faktúr je zrejmé, že predmetnom plnenia bola dodávka tovaru, a to rôzneho tlačiarenského tovaru a papiera medzi dvoma podnikateľmi).

Napriek výzve správneho orgánu z 13.02.2007 pod č. 661/320/4696/07/Mo, ako aj z 13.06.2007 pod č. 661/320/18176/07/Mo, žalobca nepredložil a neoznačil v konaní také dôkazy, ktoré by preukazovali, že tovar, ktorý bol predmetom konania pred správcom dane a predmetom daňovej kontroly vo vzťahu k predmetným faktúram, ako aj faktúram pôvodného spisu 21S/143/2007 pod č. 23400083, 23400084, 23400085, 23400086, 23400087, 23400088, 23400089, 23400090, 23400091, 23400092, ktorý sa taktiež dotýkal dodávky zo strany dodávateľa Ing. M., T. tlačiarenských potrieb a popieral, že bol fyzicky aj touto obchodnou spoločnosťou dodaný. V konaní neboli predložené žiadne listinné doklady, dodacie listy alebo iné doklady, navrhnutí svedkovia, ktorí by potvrdili, že konkrétny fakturovaný tovar žalobcovi bol dodaný firmou Ing. M. priamo alebo sprostredkované. Ing. M. v konaní nepoprel, že predmetné faktúry vystavoval, avšak uviedol, že predmetný tovar žalobcovi nedodával a že práve dopravu tovaru, a tým aj prevzatie tovaru u neho, si zabezpečoval žalobca sám.

V danom prípade absentujú v obsahu správnych spisov akékoľvek doklady o dodaní tovaru. Žalobca mal byť ako daňový subjekt aktívny a mal predložiť alebo označiť dôkazy, ktoré by preukazovali, že fyzicky došlo k dodaniu tovaru, ktorý bol fakturovaný predmetnými jednotlivými faktúrami. Žiadne listinné dôkazy v tomto smere žalobca, ako vyplýva z obsahu správneho spisu, v konaní pred prvostupňovým, ani druhostupňovým správny orgánom nepredložil a taktiež neoznačil dôkazy (svedkov), ktorí by preukazovali kedy, za prítomnosti akých osôb došlo k dodaniu konkrétneho tovaru tlačiarenských potrieb a konkrétneho papiera, ktoré sú špecifikované v jednotlivých faktúrach. V správnom konaní žalobca tvrdil, že prepravu tovaru si zabezpečoval prostredníctvom Š., ktorý však k veci sa už nevyjadril, keďže v čase daňovej kontroly už nežil. Správny orgán však vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že Š. nevlastnil motorové vozidlo, nebol držiteľom vodičského oprávnenia, pričom aj jeho manželka tieto skutočnosti potvrdila. Pričom poprela tvrdenie žalobcu, že by manžel alebo ona s manželom mala nejaké pôžičky a dlhy vo vzťahu k žalobcovi, tak ako tvrdil v konaní žaloba, že dopravu Š. vykonával ako protislužbu pre žalobcu. V danom prípade žalobca obe tvrdenia o tom, že došlo k dodaniu konkrétneho tovaru od Ing. M., fakturovaného

jednotlivými vyššie špecifikovanými faktúrami, prostredníctvom dopravy, ktorú zabezpečoval alebo realizoval Š., nepreukázal.

Podľa § 20a ods.1 písm. c/ zák. č. 289/1995 Z.z., odpočítať daň podľa § 20 môže platiteľ pri prijatom zdaniteľnom plnení, ak má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ.

Vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že tovar účtovaný dodávateľom Ing. M. žalobcovi ako odberateľovi, bol fyzicky aj týmto živnostníkom žalobcovi dodaný . Nie je podstatné, či predmetný tovar fyzicky žalobca použil a nie je podstatné ani to, či predmetný tovar použil žalobca pre svoju potrebu pre činnosť svojej firmy. **V danom prípade pre uplatnenie odpočtu DPH bolo potrebné preukázať, že žalobcovi fakturovaný tovar dodal fyzicky dodávateľ, ktorý predmetné kontrolované faktúry aj vystavil.** Pre uplatnenie odpočtu DPH sú nepostačujúce len faktúry od dodávateľa, ktorý vystavenie týchto faktúr nepopiera, ani nepopiera, že existovali (Ing. M.) obchodné vzťahy medzi nim a žalobcom v roku 2003, ktoré sa týkali dodávky tlačiarenských výrobkov a papiera, **keď v konaní nie je preukázané, že tovar dodala osoba, ktorá faktúry vystavila.**

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie s tým, že sa domáha podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušenia napadnutého rozsudku podľa ods. 1 písm. h/, pretože súd nedostatočne zistil skutkový stav.

Nadalej vidí pochybenia a nesprávnosť zistení Daňového úradu Ružomberok počas výkonu daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie roku 2003. Vo všetkých prípadoch išlo o situáciu, ktorá sa dotýka dodávateľa tovaru Ing. M. z T.. Stávalo sa, že ako obchodný zástupca Ing. M. tovar doviezol aj sám, keď cestoval so svojim osobným vodičom.

Žalobca nikdy neskúmal ako to robil tento obchodný zástupca, pre neho bola dôležitá skutočnosť, že tovar bol dodaný a tento riadne prevzal a za tento riadne zaplatil, a to buď v hotovosti, alebo bezhotovostným prevodom.

Žalovaný sa svojim dokazovaním pred podaním žaloby a neskôr aj v konaní pred súdom zameril len na spochybňovanie schopností realizovať dopravu Š., čo považoval za dostatočný dôkaz k tomu, že takáto doprava nebola realizovaná.

Nedomnieva sa, vzhľadom na uvedené, že dokazovanie zo strany správcu dane bolo vykonané v súlade s ustanoveniami § 29 zákona o správe daní a poplatkov č. 511/1992 Zb. platnom znení, pretože žalovaný vychádzal len z domnienok a určitých pochybností vo vzťahu k dnes už nebohému Š. z K. ohľadom dopravy tohto polygrafického materiálu.

Za nepreskúmateľné označuje tvrdenie žalovaného v tom smere, že „keďže v predmetnom bolo preukázané, že dodávateľovi Ing. M., T., nevznikol nárok na odpočítanie dane z tovaru podľa § 20 ods. 1 písm. a/ ani daňová povinnosť v zmysle § 14 cit. zákona o DPH pri jeho následnom predaji, nevznikol nárok na odpočítanie dane z prijatého zdaniteľného plnenia ani daňovému subjektu ako jeho odberateľovi“.

Nemá žiaden vplyv na stav účtovníctva dodávateľa, ako aj prípadne na situáciu, akým spôsobom si tento obstaral polygrafický materiál, ktorý mu dodal.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd zistil, že žaloba v odvolaní uviedol dôvody, ktoré sú totožné s dôvodmi uvedenými žalobe. Tieto dôvody boli predmetom preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí žalovaného v konaní pred súdom prvého stupňa. Krajský súd v Žiline v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe nezistil nezákonnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného a svoje zistenia a závery uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. S týmto závermi sa najvyšší súd stotožnil.

Podľa § 20a ods. 1 písm. c/ zák. č. 289/1995 Z.z., odpočítať daň podľa § 20 môže platiteľ pri prijatom zdaniteľnom plnení, ak má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ.

Pre uplatnenie odpočtu DPH je potrebné preukázať, že žalobcovi fakturovaný tovar dodal fyzicky práve ten dodávateľ, ktorý predmetné kontrolované faktúry aj vystavil. V daňovom konaní však vo vzťahu k predmetným faktúram pod č. 23400137, 23400138, 23400139, 23400148, 23400149, 23400153, 23400154 nebolo preukázané, že by osoba, ktorá tovar fakturovala a je uvedená ako dodávateľ na faktúrach Ing. M. fyzicky aj tento tovar (tlačiarenské výrobky papier) žalobcovi dodala.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 23. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková